

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 24592-01-19 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

לפני כבוד השופט עדי הדר

המערערת: א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ

נגד

המשיבה: הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

פסק דין

לפני בימ"ש הודעת ערעור על החלטת הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן (להלן: "הרשות"), להטיל על המערערת עיצום כספי בסך של 540,000 ₪, מחמת הפרתן של הוראות סעיפים 22ג(ב) ו-22ג(א) (37) לחוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן").

הודעת הערעור

1. המערערת טענה בהודעת הערעור כי מעסיקה כ- 1,500 עובדים בתחום הסיטונאות, קמעונאות ודייטרי פרי. בשנת 2008 רכשה המערערת את רשת הספורט מגה ספורט אשר כללה גם סניף גדול של חנות "אליטל", ובהמשך הקימה ופתחה סניפים נוספים תחת השם "אליטל".
2. במהלך השנים 2016-2017 ערכו פקחי הרשות ביקורות בסניפיה, ובין היתר בוצעו ביקורות בסניף "אליטל בכפר סבא" "סניף "מגה ספורט" באילת, ובסניף "אליטל" בראשון לציון, ובעקבות כך הוחלט להטיל על המערערת עיצום כספי בסך של 540,000 ₪.
3. הממונה קבע כי המערערת הפרה תשע פעמים את הוראות סעיף 17ב לחוק הגנת הצרכן בדבר פרסום מחירו הסופי של המוצר, וכן כי הפרה ארבע פעמים את הוראות סעיף 2(א) (21) לחוק הגנת הצרכן בנוגע לביטול עסקה.
4. המערערת חלקה על קביעות הממונה לגבי כל אחת מההפרות שייחס לה הממונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 24592-01-19 אמ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

תשובת הרשות

5. המשיבה טענה בתשובתה להודעת הערעור כי ביום 8.3.15 וביום 11.3.15 בוצעו ביקורות בסניפי המערערת בחולון וברגבה. בעקבות ביקורות אלה והפרות שנמצאו בהן, ביום 6.3.16 הוציאה הרשות התראה מנהלית לפי סעיף 22ג' לחוק הגנת הצרכן. במסגרת התראה זו יודעה המערערת כי נמצאה מפרה הוראות החוק ועליה להפסיק את ההפרה המפורטת בהתראה. במסגרת ההתראה צוין כי המערערת הפרה את הוראות סעיף 17ב(א)-(ב) לחוק הגנת הצרכן.

6. סעיף 22(ב) לחוק הגנת הצרכן קובע, כי בהפרה חוזרת, יתווסף לעיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשל אותה הפרה סכום השווה למחצית העיצום הכספי כאמור. דהיינו: פי אחד וחצי מכל סכום אותו ניתן היה להטיל ברגיל על המערערת.

תגובת המערערת לתשובת הרשות להודעת הערעור

7. המערערת טענה בתגובתה לתשובת הרשות להודעת הערעור, כי אין בממצאים שנמצאו בסניפיה כדי לגרום לצרכן לשלם אגורה יותר מהמחיר שהוצג לו על המדף, אלא להפך, הצרכן שילם בקופה סכום מופחת מכפי שהוצג לו על המדף, ולכן לא התעורר כל חשש לפגיעה בצרכן.

הדיון הראשון

8. ביום 15.5.19 התקיים הדיון הראשון. בתחילת הדיון ניתנה הודעת שקיפות. במסגרת הדיון, בית המשפט הפנה לצדדים מספר שאלות ביחס לחלק מהסעיפים בגינם הוטלו עיצומים.

עיקרי טיעון

9. המערערת הגישה ביום 30.6.19 עיקרי טיעון מטעמה והמשיבה ביום 8.7.19.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 24592-01-19 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

הדיון השני

10. ביום 17.7.19 התקיים הדיון השני. נדונו טענות המערערת ביחס לסעיפי הודעת המשיבה על כוונתה להטיל עיצומים.

הדיון השלישי

11. ביום 4.12.19 התקיים הדיון השלישי. נמשך הדיון בסעיפי ההודעה על כוונה להטיל עיצומים.

הדיון הרביעי

12. ביום 1.1.20 התקיים הדיון הרביעי, בו נדונה סוגיית המוצרים בתפוזות שלא נדונה בדיון הקודם.

דיון והכרעה

13. הדיון בערעור מתחלק לשתי סוגיות. האחת, לגבי אופן הצגת המחירים ללקוחות והשנייה, לגבי מידע שנמסר ביחס להחזרת מוצר במבצע.

14. תחילה, בימ"ש יעסוק בסוגיה הראשונה והיא אופן הצגת המחירים ללקוחות. בגין הפרות אלו חייב הממונה את המערערת בעיצום כספי בסך של 297,000 ₪.

אופן הצגת המחירים ללקוחות

15. כאן המקום לציין שהמערערת הפעילה שלוש שיטות שונות להצגת מחיר המוצרים.

האחת, בה מוצג המחיר המקורי ושיעור ההנחה.
השנייה, בה מופנה הלקוח בשלט לפנות לקופה לצורך ברור המחיר.
השלישית, הצגת מחיר המתייחס למוצרים בתפוזות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

16. להלן דיון בשיטות השונות:

הצגת מחיר לפני הנחה

17. המערערת התייחסה בהודעת הערעור לעיצומים שהוטלו עליה עקב ממצאי הפקחים לפיהם בשלושת הסניפים נמצאו פריטים במבצע כאשר צוין על גביהם מחירם לפני הנחה ולצדם שלט המציין את שיעור ההנחה על המוצר. המערערת טענה שהוצג ללקוח המחיר הרגיל של המוצר ולצדו שלט המציין את שיעור ההנחה על המוצר, כך שבפועל הלקוח שילם מחיר נמוך מהמחיר הרגיל שהוצג ליד המוצר.

18. עוד נטען כי אין מדובר בהפרה, שכן במהלך מכירה מיוחדת קצרת טווח אין באי הצגת התחשיב הסופי בקשר עם כל מוצר ומוצר- כלומר המחיר שאמור להתקבל לאחר הפחתת אחוזי ההנחה שהוצגו ליד המוצר- כדי להטעות את הצרכן: זה ידע שהוא יכול לרכוש פריט שמחירו 99 ₪ ולקבל עליו הנחה של 70%, כך שישלם עליו בפועל 29.70 ₪, מכאן שלא נגרמה כל פגיעה בתכלית העומדת בבסיס חקיקתן של הוראות חוק הגנת הצרכן.

19. המשיבה טענה בכתב התשובה כי פרשנותה של המערערת היא בניגוד גמור להוראות חוק הגנת הצרכן ותקנות הצגת מחירים. נטען כי ביהמ"ש נתן דעתו בעניין וקבע כי, חובה על עוסק ככל שלא הציג את המחיר לאחר ההנחה על הטובין, להציג על השילוט, בסמוך לו, את המחיר המקורי והמחיר לאחר ההנחה ואם לא יעשה כן דין טענתו לדחייה. זאת, מכיוון שאחת ממטרות סימון המוצרים היא לאפשר לצרכן לבצע רכישה מושכלת באמצעות מסירת מלוא המידע.

20. המערערת טענה בתגובה לתשובה כי אין זה נהיר איזה נזק עלול להיגרם לצרכן אם יתייצב בקופה כדי לשלם עבור המוצר ויגלה להפתעתו הטובה, כי המחיר הסופי שנדרש לשלם נמוך מזה שהוצג לו על המדף, וזאת, כאשר לידיעת הצרכן אף מובא שיעור ההנחה הצפוי לו.

21. כשבית המשפט שאל המשיבה לגבי החלוקה של העיצומים לגבי כל אחת מהשיטות, המשיבה הפנתה לעמ' 11 פסקה 31 להודעת הכוונה. אולם, התברר שהמשיבה ערבה בין שתי השיטות. כך למשל, בימ"ש ביקש לדעת כיצד ישתנה החישוב אם יקבל טענת המערערת כי אין פסול בשיטה הראשונה והמשיבה השיבה כי לגבי סניף כפר סבא יופחת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

עיצום אחד " הדבר היחיד שבצילומים מתוך הקטיגוריות עם הצגת מחיר בצורת מבצע כלומר מחיר מקורי ושיעור הנחה מתייחס לחליפת פוליאסטר (פריט 5)." "

22. המערערת הפנתה בדיון לסעיפים 54 עד 81 להודעת הערעור ולסעיפים 4 עד 22 לתגובה לתשובה להודעת הערעור. לגבי הפסיקה הנוגעת לעניין, המערערת סברה שאין להסתמך כעמדת המשיבה על פסק הדין של כבוד השופטת ערקובי בעש"א 17-05-63460 (להלן: "הלכת בילי האוס") בו עסקה בהרחבה ביחס בין סעיף 17 לסעיף 15 לחוק הגנת הצרכן.

23. המערערת טענה כי בינתיים הסוגיה של אי הצגת מחיר סופי לאחר הנחה של המוצרים הנמכרים במבצע נדונה בביהמ"ש העליון בברע"א 7433/18 ניו פארם ואח' נ' משה ואח' במסגרת דיון שהתקיים ביום 16.5.19. המערערת טענה שיש לשים לב לאמירות של שופטי בימ"ש העליון, גם אם אינן בגדר הלכה מחייבת.

24. באותו עניין המבקשות ביקשו ליתן להן רשות לערער על ההחלטה בה אושרה בקשה להגשת תובענה ייצוגית נגדן עקב אי הצגת מחיר סופי לאחר הנחה. המערערת טענה שטענות המבקשות שם זהה לטענת המערערת לפיה סעיף 15 לחוק הגנת הצרכן גובר על סעיף 17 לאותו חוק.

25. המערערת טענה כי מפרוטוקול הדיון בבימ"ש העליון עולה כי שופטי בימ"ש העליון ערים לעמדת הרשות להגנת הצרכן בסוגיה, אך משמיעים עמדה אחרת.

26. לצורך הכרעה במחלוקת יש לבחון הוראות הסעיפים 15 ו- 17 ב :

להלן הוראת סעיף 15 :

"(א) עוסק שהודיע ברבים או במקום העסק על מכירה מיוחדת, יבהיר אילו טובין או שירותים כלולים בה ואילו טובין או שירותים אינם כלולים בה, את מחירם אצלו לפני המכירה ואת שיעור ההנחה או המחיר לאחר ההנחה, וכן תנאי המכירה המיוחדת."

כמו כן, להלן הוראת סעיף 15 (ג) :

"(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין בעניין הצגת מחירים של טובין או שירותים."

להלן הוראת סעיף 17 ב :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

"עוסק המציע, המציג או המוכר טובין לצרכן יציג על גביהם או על גבי אריזתם את מחירם הכולל.

(ב) הצגת המחיר כאמור בסעיף קטן (א) תהיה -

(1) של המחיר הכולל בלבד, ורק במטבע ישראלי;

(2) במקום הנראה לעין, בספרות ברורות וקריאות."

27. מדברי שופטי בית המשפט העליון הנכבדים ברון ושטיין בעמודים 4 עד 6 ובמיוחד בעמוד 8 בשורה 25 לדיון בעמדת ניו פארם עולה כי הם סבורים שעמדת המאסדר מרוקנת מתוכן סעיף 15. זאת, על אף עמדת הרשות לפיה דחית עמדתה מרוקנת מתוכן את הוראת סעיף 17, עמדה המתבססת על סעיף 15 (ג).

28. מכאן שבניגוד לסעיף 17, בעת "**מכירה מיוחדת**", ניתן לנהוג כפי שנהגה המערערת כאן לעניין אופן פרסום המחיר ליד המחיר ולא כעמדת הרשות לפיה סעיף 15 לא נוגע לפרסום "**על המוצר עצמו**" או במדף.

29. בכל הענווה, מותב זה מאמץ פרשנות שופטי בימ"ש העליון, על אף שאינה בגדר הלכה מחייבת שכן הצדדים בעניין ניו פארם קיבלו הצעת בימ"ש.

30. העובדה שהרשות לא הייתה צד בהליך, אינה מעלה ואינה מורידה שכן עולה בברור מדברי שופטי העליון כי הם מודעים לעמדת הרשות.

31. גם הטענה שבימ"ש העליון לא עודכן בדבר הגשת ערעור על הלכת "**בילי האוס**", אינה מעלה ואינה מורידה, לגבי הדיון המהותי בסוגיה, בערכאה הגבוהה ביותר, הוא בימ"ש העליון.

32. כמו כן, מקובלת על בימ"ש עמדת המערערת לפיה, אם התקבל ערעור שסתם הגולל על אישור בקשה לנהל תובענה ייצוגית בסוגיה, עוד לפני שנשמעה התובענה הייצוגית עצמה, על דרך וקל וחמר שהדברים יפים להטלת עיצום שמהווה תוצאה סופית בהליך. מכאן שאם נדחתה בקשה לאשר תובענה ייצוגית בעניין זה, קל וחומר שיש לדחות הכוונה לחייב בעיצום על פי פרשנות הרשות.

33. במועד הדיון שהתקיים ביום 1.1.20 המערערת הציגה פרוטוקול הדיון בע"א 18-07-14592 מ"י נ' **בילי האוס** והפנתה לאמירות של שופטי בימ"ש המחוזי הנכבדים בדיון שהתקיים ביום 30.12.19 וטענה שעולה מהן שבימ"ש המחוזי חולק כביכול על עמדות שופטי בימ"ש העליון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 24592-01-19 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

34. ספק אם ניתן ללמוד מהפרוטוקול שאכן שופטי בימ"ש המחוזי חולקים על שופטי בימ"ש העליון. להבדיל מאמירות ברורות וחד משמעיות של שופטי בימ"ש העליון, בדיון בבימ"ש המחוזי, ישנן שאלות בלבד ולא הערות או הבעות עמדה, למעט הערה שדווקא לכאורה מקשה עם המשיבה כאן, והמערערת שם, בעמוד 22 לגבי קיום שתי פרשנויות סבירות.

35. יתרה מכך, גם אם בימ"ש זה יקבל הטענה שנפלה מחלוקת פוסקים בין בימ"ש העליון ובין בימ"ש המחוזי, הרי שהיא מחזקת העמדה שלכל היותר מדובר בטעות כנה ביחס להצגת המחיר לאחר הנחה.

36. יש לזכור שהדין בעניין הטלת העיצומים באכיפה מנהלית מתעצב בשנים אלה, מאז הוסמכה הרשות להטיל עיצומים, לפני מספר שנים, ולכן רצוי במצב של חוסר וודאות ופרשנות סבירה לכאן או לכאן שהרשות תפרסם הודעת הבהרה ורק לאחר מכן תאכוף.

37. לעניין זה, ראו העובדות בעניין עש"א 50765-05-18 גולן טלקום בע"מ נ' מדינת ישראל הרשות להגנת הצרכן (פורסם בנבו), שם מצאה הרשות לפרסם הודעת הבהרה, אם כי עמדה על הטלת עיצום, למרות פרסום הודעת ההבהרה, לגבי התקופה שקדמה לפרסום הודעת ההבהרה.

38. באותו עניין, קבע בימ"ש זה בין היתר "בימ"ש זה מצטרף למסקנה כי הצורך להבהיר המצב המשפטי, הוא כשלעצמו מחזק הטענה לטעות כנה שהרי המאסדר, לא מוצא כדבר שבשגרה להבהיר הוראות אסדרה."

39. נוסף לאמור לעיל, נשאלת השאלה, האם עמדה המערערת בתנאי לפיו היה עליה "להודיע ברבים או במקום העסק על מכירה מיוחדת" וכן האם הבהירה "אילו טובין או שירותים כלולים" ב"מכירה המיוחדת".

40. המשיבה לא כפרה בכך שהמערערת הודיעה על מבצע לגבי חלק ממחירי המוצרים, אולם טענה בדיון כי "למעשה היום אין הגבלה על העוסקים לקבוע שיש מבצע ולמעשה העוסק יכול כל אימת שיחפוץ שיש מבצע. במוצר אחד או בכל החנות לאורך זמן קצר או לאורך כל התקופה ולכן המשמעות המעשית שביהמ"ש העליון לא היה ער לה היא שאם עכשיו המערער יחליט שהוא יוצא במבצע כל השנה אז למעשה הוא הופך את סעיף 17 לאות מתה כי אז מעולם לא יצטרך לסמן."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

41. אולם, עמדה זו אינה מקובלת על בימ"ש, שכן הסוגיה האם מדובר בהתחכמות כגון "מבצע על פני כל השנה" היא עובדתית, ואם יתברר שאכן העוסק מתחכם, בימ"ש יקבע כי העוסק לא עמד בדרישות סעיף 15.

42. מכאן שהתוצאה ממנה חוששת הרשות לפיה העוסקים "יכולים להחליף ממבצע למבצע ואז סעיף 17 לא יהיה קיים", אינה מחזיקה מים. הכלל הוא כי יש להציג מחירים לפי סעיף 17 ועוסק שיתחכם, לא ייהנה מהחריג הקיים בסעיף 15.

43. אשר על כן, בימ"ש מבטל הטלת העיצומים לגבי המוצרים בכפר סבא ואילת שהוצגו עם מחיר לפני הנחה. כאן המקום לציין שלגבי סניף כפר סבא, גם אם בימ"ש היה דוחה הטענה המשפטית של המערערת, יש לבטל העיצום מנימוקים ראיתיים שכן לא הוצג תיעוד כנדרש של ההפרה ולעניין זה ראו בעמוד 26 לפרוטוקול בשורה 14.

הפנית הלקוח לברור שיעור ההנחה

44. המערערת טענה בהודעת הערעור כי בסניפי כפ"ס וראשון לציון הוצגו ללקוח מחירים רגילים על גבי המוצרים, אך לצדם הוצב שלט המציין "מחיר אליטל: שאל את המוכר", ולאחר בירור עם עובד הסניף הסתבר שקיימת על המוצר הנחה של 10%, 15%, או אף 50% כאשר דובר על רכישה של מגוון פריטי הנעלה.

45. הממונה קבע כי מדובר בהפרת סעיפים 17ב(א)-(ב) לחוק הגנת הצרכן, משום שלא הוצג לצרכן המחיר הסופי. לטענת המערערת גם כאן אין הפרה כאשר שיעור ההנחה גמיש, ולא נמצא בדין איסור על מתן שיעור הנחה כזה.

46. עוד נטען שבסניף ראשון לציון נמצאו כ-100 זוגות נעליים שלא הוצג עליהם המחיר הסופי, בניגוד לסעיפים 17ב(א)-(ב) לחוק. לטענת המערערת, העובדות מלמדות על כך שלכל היותר לא הוצג על הנעליים המחיר לאחר הנחה- שכן לבסוף ניתנו הנחות גם על נעליים אלה והצרכן גילה גם הפעם את המחיר הסופי הנמוך כאשר פנה לשלם עבורו בקופת הסניף, ללמד על כך שהמחיר המקורי של הנעליים הללו הוצג גם הוצג, אחרת היה נרשם בדוח שלא הוצג כלל מחירים של הנעליים הללו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

47. כאמור לעיל, המשיבה טענה בתשובתה להודעת הערעור כי אין כל אפשרות חוקית שלא להציג את המחיר האמתי של הטובין על גבי הטובין או חלף כן על גבי שילוט בסמוך לו ככל ועסקינן במכירה מיוחדת, בלבד.

48. במקרה דנן, טענה המשיבה, מחיר הטובין לאחר ההנחה או שיעור ההנחה לא הוצג על גבי שילוט בסמוך למוצר והצרכן נדרש לגשת לקופה כדי לדלות את מחיר הטובין לאחר ההנחה. מובן, כי אי הצגת המחיר לאחר ההנחה חותרת תחת תכליות החוק.

49. ביחס לטענה לאי הצגת מחיר סופי על כ- 100 זוגות נעליים, טענה הרשות כי המערערת, כלל אינה חולקת כי לא הוצג המחיר הסופי לצרכן על גבי הנעליים. עוד נטען כי המערערת לא הציגה את המחיר הסופי לא על הטובין ולא בשילוט הסמוך לו. המערערת אף לא הציגה, אף לשיטתה, (השגויה) את שיעור ההנחה. לכן, טענה המשיבה, יש לדחות טענה זו.

50. הרשות טענה במסגרת הדיון כי הוראות חוק הגנת הצרכן "ברורות ודורשות לאפשר לצרכן השוואת מחירים, לאפשר לו להבין מה בדיוק המחיר שנדרש עבור המוצר, כאן הוא לא יודע את שיעור ההנחה. הוא יודע מחיר ושאל את המוכר, בקופה תבין שיש הנחה, רק אחרי החיוב הוא יכול לדעת מה המחיר. המדובר בשלילה מוחלטת של זכויות הצרכן. שעה שצרכן עומד ומתלבט ורוצה לדעת איזה מוצר לבחור כופים עליו ללכת לקופה ולחפש את המוכר. הוראות החוק דורשות שלנגד עיני הצרכן יעמוד מידע שיאפשר לו הבנת המחיר הסופי, בחירה במוצרים, השוואה."

51. המערערת התייחסה בדיון לטענה כי לכאורה מדובר בתעלול שיווקי. זאת, מכיוון שכשכתוב "שאל את המוכר" מפתים את הצרכן לקחת את המוצר לקופה ובמידה מסוימת "דוחפים" לו את המוצר. המערערת טענה כי לא מדובר בפניה לקופה דווקא, אלא ל"אדם שמסתובב". הלקוח שואל את "האדם לגבי המחיר בלי קשר לקופה".

52. כשהמערערת נשאלה מדוע אינה כותבת את המחיר הסבירה כי "מדובר בהנחות לפעמים לקראת סגירת החנות ויש מלאי גדול שרוצים להיפטר ממנו וזו החלטה של המנהל באותו רגע להוריד מחירים. תפקיד המוכר לומר שהפריט יימכר כעת ב 30% הנחה."

53. המשיבה טענה בדיון כי טענה זו אינה מתיישבת עם "עדות המוכר בנספח 3 לכתב התשובה. המוכר מסביר איך לא יכול לאשר הנחה ללא אישור המנהל שלו ש' 13 עמ' 2". המערערת טענה בתגובה שאין בציטוט דברי המוכר כדי לסתור טענת המערערת שכן "יש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

פה גמישות ואין דבר רע בחיי מסחר וגמישות. חוק הגנת הצרכן לא בא למנוע גמישות
במסחר שהיא לטובת הצרכן, החוק נועד לטובת הצרכן ולא לרעתו ואם אדם יכול לזכות
בהנחה גדולה החוק בצורה שחברי מפרשים בא להרע עם הצרכן."

54. המשיבה הציגה תמונה שצורפה לדוח הפעולה מיום 5.4.16 של מוצרים בסניף כפר סבא
שם ליד המילים "מחיר אליטל" כתוב בכתב יד "שאל את המוכר". דהיינו, אין עמידה
בתנאי ס' 15 שהמערערת ניסתה להסתמך על הוראתו.

הממצאים בסניף בכפר סבא

55. להלן תיאור בדיקת הממצאים בסניף כפר סבא בדיון :

"לגבי ס' 5.1. אין צילום.

לס' 5.2 – אין צילום

לס' 5.3 – (נציג המערערת מעיין בתמונה מב/18 (1) ומאשר שזו תמונה של הנעל המוזכרת בסעיף)
לס' 5.4 - (נציג המערערת מעיין בתמונה מב/18 (2) ובחשבונית ומאשר שזו תמונה של הנעל
המוזכרת בסעיף).

לס' 5.5 - (נציג המערערת מעיין בתמונה בק/4 ולא מצליח לזהות חליפה וטוען שרואים עליונית
וגם בית המשפט שם לב שהצילום הוא מ 23.11.16 שעה שצילום אחר מב/18(2) שנטען על ידי
הרשות ששתי התמונות מאותה ביקורת החשבונית היא מיום 5.4.16, גם שמות החוקרים אינם
זהים.

לס' 6.1 – אין צילום. נציג המערערת מתבקש על ידי נציגת הרשות להשיב האם מב/3 רואים מארזי
שרוכים ומשיב שלא מזהה.

מצאתי צילום ואני מפנה למב/2.

לס' 6.2 - נציג המערערת מאשר שתמונות מב/4, מב/5 הן של הפריט 50 מארזי גרביים.

לס' 6.3 – נציג המערערת מאשר ש-מב/13 רואים בקבוקים.

ב"כ המשיבה: רואים מארזי בקבוקים.

בית המשפט מתרשם שכל בקבוק ארוז בנפרד.

נציג המערערת: האריזה היא בניילון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

ב"כ המשיבה: לס' 6.4 - נציג המערערת מאשר שתמונות מב/11 מארזי גרביים תלויים אך אינו יכול לדעת היכן צולם ומה מספר הגרביים.

לס' 6.5 - מציגה את מב/15 נציג המערערת מאשר שתמונה במ/15 מכילה חומר להגנת נעליים שהיו על המדף.

לס' 6.6 - מציגה את מב/6 - נציג המערערת מאשר שאלה כדורים.

לס' 6.7 - מציגה את מב/10 (נציג המערערת מאשר שאלה כדורי רגל, אנו מוכרים בכ"ס כדורי רגל)

לס' 6.8 - מציגה את מב/7 נציג המערערת מזהה שאלה אריזות תחתונים אנו מוכרים את זה בכ"ס.

ב"כ המערערת: מפנה לטבלה. המשיבה ערבבה 3 נושאים.

מפנה לס' 5.3 - הטענה שהוצג המחיר המקורי. ההפרה הנטענת שהוצג המחיר המקורי ולצדו 15% הנחה. כשבית המשפט אומר לי שמב/18(1) יש מחיר וכיתוב "שאל את המוכר" אני אומר שהמחיר ששילם הקונה בקופה היה תמיד נמוך יותר. כשבית המשפט אומר לי שלפי החשבונית שולם 424.92 ₪ אני אומר שהמחיר ששולם בקופה היה נמוך יותר מהמחיר שהופיע.

לס' 5.4 - הטיעון הקודם נכון גם להפרה זו.

לס' 5.5 - כפי שבית המשפט התרשם אין תמונה. ולכן איני יודע לאיזה הפרה זה מתייחס.

56. כמו כן לגבי סעיף אילת ראה הדיון בסעיפים 13 ו- 14 להודעת הכוונה שלהלן:

"ב"כ המערערת:

בחומר החקירה לא עולה מהתמונה הטענה שלהם לגבי סעיף 14.2.

ב"כ המשיבה:

בדוח הפעולה בנספח 5 שורה 6 לדוח הפעולה (מצטטת). אחרי זה יש צילום של אג2.

עו"ד פרג'ון:

אני מציג לביהמ"ש תמונה אג2א צבעונית. מפנה לאג1 לחשבונית. אפשר לראות שם את הסוג נעליים יוניברסיטי באמצע. זה מה שמצוין. כשביהמ"ש שואל אותי היכן כתוב בתמונה כמו בתמונות אחרות "שאל את המוכר", כנראה לא צולמה הנעל על המדף אבל כן צולם השלט שמתאר שתי זוגות ב-499 והנעל שאיתה הם הלכו לקופה וחשבונית העסקה. אם חוקר רושם דוח פעולה זה לא מספיק לביהמ"ש?"

עו"ד פרג'ון:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

אני מבין שביהמ"ש הבין שהטלנו רק עיצום אחד אבל אנחנו הטלנו שני עיצומים בגין אותה הפרה. אני חוזר ואומר שגם אם נפל פגם, ואנחנו מכחישים שנפל פגם, עדיין יש פעמיים זוגות של נעליים שלגביהם לטענתנו הוכחנו את ההפרה."

57. כמו כן, ראה דיון בסעיף 15 להודעת הכוונה:

"ב"כ המשיבה:

כשביהמ"ש מבקש ממני להפנות לצילום הנעליים ללא המחיר אני עונה שכפי שפורט בדוח הפעולה עצמו לא צולמו 100 זוגות נעליים. מפנה לנספח 5. נדגמו זוגות מגוונים במסגרתם כפי שהוצג לביהמ"ש כעת. בחלק מהמצגים היה מחיר אליטל. זה אותה טענה כמו בסעיף 13. הוטל פה עיצום אחד יכלו להטיל פה יותר עיצומים. אני מאשרת שבעצם סעיף 15 עוסק באותו עיצום בודד בהם עוסקים סעיפים 13-14."

"עו"ד פרג'ון:

אנחנו מחלקים את זה למוצרים עם אחוז צריכה נמוך וגבוה. כשביהמ"ש שואל אותי פעם נוספת האם אני משנה מדבריה של עו"ד פלד וטוען שאנחנו רוצים לחייב יותר מפעם אחת בגין סעיפים 13-15 אני עונה שעל אף שבאותו סניף נמצאו הפרות מרובות של מחיר אליטל "שאל את המוכר" ושל שני מוצרים במחיר אחד שלא ידוע מה המחיר ומוצרים נוספים ללא מחיר כלל. עדיין הרשות ראתה בזה כהפרה אחת. כשביהמ"ש שואל אותי אם 13-14 זה עיצום אחד או שניים אני משיב ששניים."

"ב"כ המשיבה:

לשאלת ביהמ"ש אני מבהיר על סעיפים 13-15 חייבנו בשני עיצומים."

58. בימ"ש קובע כי דין הטענה לעניין השיטה השנייה של הצגת המחיר, לפיה הצרכן מופנה למוכר כדי לדעת מה הוא המחיר של המוצר, להידחות. בסוגיה זו, להבדיל מהשיטה הראשונה, ברור שהמערערת לא עמדה אף בהוראת סעיף 15, שהרשות כופרת גם בתחולתו על אופן הצגת המחיר "על המוצר".

59. בשים לב לתשתית העובדתית שהוצגה ונבחנה בדיון, הערעור בעניין זה נדחה ובימ"ש קובע כי העיצומים הוטלו כדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 אמ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

הצגת מחיר אחד לתפוזרת של מוצרים

60. המערערת התייחסה בהודעת הערעור לממצאי מפקחי הרשות לפיהם נמצא בסניף כפר סבא כי הוצב בצמוד למוצרים מסוג מסוים שרובם בתפוזרת, שלט מחיר על גביו מצוין מחירים הכולל הסופי והאחיד, אולם הופרה החובה לציין על גבי כל אחד ואחד מן המוצרים בנפרד באמצעות מדבקה את מחירו.

61. המערערת טענה כי הוצב בצמוד למוצרים הללו שלט המציין את מחירים הסופי, כך שניתן לדעת בנקל את מחירים של המוצרים הללו. לטענת המערערת, לא התעורר כל חשש, ולו המזערי ביותר, להטעיית הצרכן.

62. עוד נטען, כי לא מדובר בהפרה, שכן תקנות הגנת הצרכן, קובעות הוראות הפוטרות מהחובה להדביק על כל פריט ופריט מדבקת מחיר, ובענייננו אכן מתקיימות אותן נסיבות המעניקות פטור כזה.

63. המשיבה השיבה בתשובה להודעת הערעור כי החרג המאפשר אי הצגת מחיר על גבי הטובין מסייג עצמו ודורש כי המצרכים לא יהיו ארוזים וכן אינו חל על מוצרי טקסטיל והנעלה. המשיבה ציינה כי נמצאו מארזי גרביים, מארזי תחתונים ובקבוקי שתייה שהיו מצויים במארז ולכן החרג אינו חל עליהם.

64. עוד נטען כי המערערת כלל לא התעמתה עם העובדה כי ככל והטובין מצוי במארז לא קיים כל קושי להציג את מחיר הטובין על גבי המארז.

65. בימ"ש דן ביום 1.1.20 באופן מפורט בטענות המערערת, אחת לאחת, ולא מצא בהם ממש (ראו בעמוד 24 משורה 4). לא נמצא ולו מוצר אחד שהוחרג מחובת הצמדת המחיר על פי סעיף 1 (א) לתקנות הגנת הצרכן (כללים שונים לפרסום מחירי נכסים ושירותים) תשנ"א-1991.

66. מבדיקת התשתית העובדתית שפורטה קודם לכן, עולה שהמוצרים שהמערערת טענה כי היו כביכול בתפוזרת, היו במארזים, למשל הבקבוקים.

67. מקובלת על בימ"ש עמדת המשיבה לפיה פריט 10 שקובע פטור לסוגים שונים של מוצרים "עטים, עפרונות, מחקים, מוצרי דסקית וכיוצא באלה" נוגע לפריטים קטני ממדים שקשה מטבע ממדיהם הקטנים להצמיד להם מחיר ולא לכדורים, כטענת המערערת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

68. המערערת לא עמדה במי מהסייגים המתירים הצגת מחירים בתפוזות. לכן, דין הטענה לגבי השיטה השלישית של הצגת מחיר מוצרים בתפוזות, להידחות, וכך בימ"ש קובע.

התייחסות בסרט הקופה להחזרה של מוצר במבצע

69. המערערת התייחסה בהודעת הערעור לממצאי פקחי הרשות לפיהם נמצאו חשבוניות שצוין עליהן כי לא תתאפשר החלפה או החזרה של מוצרים אשר נרכשו במבצעי סוף עונה. הממונה קבע כי מדובר בחריגה מהוראות סעיף 2(א)(21) לחוק הגנת הצרכן בדבר תנאי ביטול העסקה וחייב את המערערת בגין אלה בעיצום כספי בסך של 243,000 ₪.

70. המערערת טענה שבפועל צוין אחרת בחשבוניות "החלפה/החזרה תוך 14 יום, בצירוף חשבונית בלבד כנגד החזרה יינתן זיכוי. החזר כספי יינתן על פי חוק. אין החלפות/החזרות על מוצרים שנקנו במבצעי סוף עונה".

71. עוד נטען, כי על גבי שלט בסניף ראשלי"צ צוין שבתמורה להחזרת המוצרים, או ביטול הקנייה יתקבל שובר זיכוי, וכי אין החזר כספי בתשלום באמצעות כרטיסי מתנה. לטענת הממונה מדובר בהפרה של הוראות סעיף 2(א)(21) לחוק הגנת הצרכן שעניינן בתנאי ביטול עסקה.

72. המשיבה השיבה בתשובתה להודעת הערעור כי טענות המערערת אינן מתיישבות עם לשון הכיתוב וצורתו והציגה הכיתוב באופן שבו הודפס שורה לאחר שורה:

"החלפה/החזרה תוך 14 יום בצירוף חשבונית בלבד.

כנגד החזרה יינתן זיכוי.

החזר כספי יינתן על פי חוק.

אין החלפות/החזרות על מוצרים שנקנו במבצעי סוף עונה"

73. המשיבה טענה כי כעולה מהכתוב, מצוין כי תינתן החלפה והחזרה תוך 14 ימים, לאחר מכן מצוין כי על החזרה יינתן זיכוי, לאחר מכן מצוין כי החזר כספי (להבדיל מזיכוי) יינתן לפי חוק ורק לבסוף מצוין כי אין החלפות או החזרות על מוצרים שנקנו במבצעי סוף עונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

74. המשיבה דחתה טענת המערערת כי הכיתוב "אין החזרות/החלפות" התייחס רק למדיניות ההחלפות שהיא מעבר לחובה על פי חוק שכן טענה זו אינה מתיישבת עם מיקום הסייג לאחר הכיתוב כי יינתן החזר כספי לפי חוק.

75. המשיבה טענה כי במקרה זה ברור כי האופן בו נכתבו הדברים על החשבונית יכול בנקל, לייצר הרושם, כי במקרה של רכישה במבצעי סוף עונה כלל לא ניתן לבטל את העסקה. לכן, סיכמה המשיבה, ההסבר של המערערת אינו נוגע לעניין, משאין בו כדי להפיג את הרושם "העלול להטעות את הצרכן".

76. ביחס לטענת המערערת לתוכן השלט בסניף ראשלי"צ לפיו לא צוין כי ניתן לקבל החזר כספי בגין ביטול עסקה, הרשות טענה, כי לא צוין על גבי השלט כי במועדים הקבועים ע"פ חוק ותקנות ביטול עסקה יכול הצרכן לבטל את העסקה ולקבל החזר כספי וכי האמירה שאינו יכול לקבל החזר כספי, אלא רק להחזיר את הטובין ולקבל כנגד זה שובר זיכוי, מתייחסת לפרק הזמן מעבר למועדים אלו.

77. במסגרת הדיון בסוגיה זו, המערערת הפנתה לסעיפים 28 עד 31 להודעת הערעור וטענה "שלפעמים הרשות נהגה בדבקנות שלדעתנו מוציאה מהחוק את נשמתו מפני שאפשר לפרש חוק בצורה מילולית דבקנית או בצורה שמקדמת את עיקר מטרתו ולמנוע את הטעיית הצרכן. פה הצרכן בכלל לא הוטעה מפני שהחשבונית או סרט הקופה מדבר על שני דברים, לגבי המצב החוקי נאמר החזר כספי ינתן על פי חוק. יש חוק ומה שהחוק מצווה אנחנו נעשה זה מה שמודיעים לצרכן. החוק אומר שתוך 48 שעות בתנאים מסוימים זכאי הצרכן להחזר כספי. בעניין הזה לא באו לשנות או להתנות או לסטות מן החוק אלא אומרים לו שיש לנו מדיניות הרבה יותר נדיבה כלפיך. בתנאים מסוימים אנחנו יכולים לאפשר לא לקבל החזר כספי אבל להחליף את המוצר שקנית ולקבל במקומו מוצר אחר או זיכוי בתוך 14 יום."

78. המשיבה הפנתה בדיון לנספח 3 לתשובה. המשיבה התייחסה לצילום הלקוי של מב1 ש"בטעות צולם על גביו איזושהי פיסת נייר שלא מראה חשבונית מלאה אבל אני אראה לביהמ"ש. אין על זה מחלוקת. אני גם אראה לביהמ"ש שזה תמיד אותה חשבונית אני מפנה לחשבונית מאילת שנמצאת בנספח 4 באותו תיק. אני חוזרת לחבריי לבדוק היכן נמצא הצילום. מצאתי בסניף ראשון כאשר סיום החשבונית בכל התיקים הוא אותו דבר...

ב"כ המערערת מתקרבים לדוכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

ב"כ המשיבה:

אני מראה מתוך נספח 5 את אג1 אני מציינת שזה רצף של הנחיות כפי שניתן לראות הם מופיעות בכל חשבונית גם בזו של אילת.

ב"כ המערער:

אין מחלוקת שאותו נוסח הופיע בכל שלושת הסניפים."

79. מכאן שאין בצילום הלקוי של מב1 כדי להביא לאיון העיצום שהוטל בהתבסס גם על מוצג זה.

80. המשיבה טענה בדיון כי הנוסח שנכלל בסעיף 102 בכתב התשובה הובא "בתור נוסח כאשר רואים את המדרג של הדברים.

שמענו את חברי אומר שמה שהוא לפי חוק הוא לפי חוק אז אם הכל לפי חוק אז למה צריך גם לציין שאחרי שאומרים שהכל לפי חוק את הסייג לאחריו שבו מופיע הכיתוב "אין החלפות/החזרות" על מוצרים שנקנו במבצעי סוף עונה ?."

81. בימ"ש הגיע למסקנה כי כאשר מעיינים בצורה בה מופיעות ההוראות השונות במסמך שנמסר ללקוח, לכל הפחות ניתן לקבוע כי הוא עלול להטעות הלקוח, אם לא למעלה מכך, דהיינו להטעות הלקוח. בין אם מדובר בהתחכמות, או בניסוח כושל, הלקוח הסביר עלול להגיע למסקנה שכאשר רוכש מוצר במבצע, אינו זכאי להחזר.

82. המערער הסכימה כי הנוסח היה זהה הן בכפר סבא והן באילת.

האם יש מקום לפטור המערער מחובת החזרה במבצעים ?

83. המשיבה עמדה על כך שהוראות החוק הן קוגנטיות, גם לגבי מבצעי סוף עונה והמערער לא חלקה על קביעה זו, אלא טענה כי התכוונה לכך שהחזר יהיה על פי חוק, אולם בימ"ש קבע, כאמור לעיל, שהנוסח ואופן הצגת הדברים, עלול היה להטעות הלקוחות...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

האם היה על המשיבה להוכיח כי אכן הלקוחות הוטעו בפועל ?

84. על אף שהטענה לא עלתה ע"י המערערת, בימ"ש שאל הרשות האם מעבר לטענה שאסור היה לנסח כפי שנוסח, הרשות ניסתה בפועל לבצע החזרה של פריט במבצע סוף עונה. מקובלת על בימ"ש תשובת הרשות לפיה "כשאנחנו באים לבצע ביקורת בסניף זה לא שהחוקר קנה מוצרים בסניף והיה לו פה לבצע את החזר. הדברים עולים פה בצורה ברורה מסרט הקופה."

האם הרשות הייתה אמורה לקבל טענת המערערת שמדובר בניסוח כושל ולהסתפק בהתראה ?

85. המערערת טענה בנוסף ש"גם במקרה הזה יכול היה מאחר ואין פה דבר שנעשה מתוך כוונה רעה להטעות ז"א האינפורמציה ניתנה אבל אולי לא בצורה בהירה לגמרי. לצורך מקרה כזה בדיוק נועדה סמכות הממונה להתרות לפני שהוא מטיל ייצוג. אם הוא היה מתרה והיה אומר שהנוסח מתרה היה אפשר לשנות את זה כפי שאכן עשינו בעקבות התרת הייצוג."

86. בימ"ש דוחה גם טענה זו שכן סמכות הממונה להסתפק בהתראה מוגבלת לשלושה סייגים שמי מהם לא מתקיים כאן. אשר על כן, בימ"ש דוחה הערעור בעניין תוכן סרט הקופה בשלושת הסניפים.

87. ביום 1.1.20 נדון השלט בסניף ראשון לציון ובימ"ש השתכנע מעיון בצילום השלט כי תוכנו עלול להטעות הלקוחות לסבור שאינם זכאים להחזר כספם, אלא לקבלת "שובר זיכוי" בלבד.

88. אשר על כן, בימ"ש קובע שהמשיבה הטילה עיצומים כדין בגין תוכן סרטי הקופה בשלושה סניפים והשלט בסניף ראשון לציון בסך של 45,000 ₪ בגין כל הפרה, והוסיפה כדין בגין הנסיבות המחמירות תוספת פי 1.5, כך שסכום העיצום להפרה עומד על הסך של 67,500 ₪ וסה"כ סכום העיצומים הינו בסך של 270,000 ₪.

האם למערערת מגיעה הפחתה גדולה יותר מהפחתה בשיעור עשרה אחוז בגין העדר הפרות קודמות ?

89. המערערת טענה בסעיפים 121 עד 140 כי על המשיבה מנעה ממנה לתקן ההפרות. המערערת טענה בדיון כי "הממצא השלילי לגרסתם שאנחנו מכחישים אותה אבל לגרסתם הממצא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

השלילי לגבי המחיר הסופי גולה במרץ 2015 בבדיקה שנעשתה. את ההתראה בגין כך קיבלנו במרץ 2016 שנה אחרי זה וכבר באפריל הם התחילו את הביקורות. האם זאת התנהגות הוגנת? אתה מחזיק אצלך שנה שלמה השקפה או דעה או עמדה שאני נוהג שלא כהלכה ואתה מסתיר אותה ממני שנה שלמה ומודיע לי ומיד שבועיים אחרי זה מתחיל בביקורות. המשמעות של סעיף 133 בהודעת הערעור העובדה שלא ניתנה התראה במועד שאפשרה לי לתקן. כשביהמ"ש שואל אותי האם שבועיים לא מספיקים אני עונה שהיה אפשר להפחית ב-30% אותם עיצומים שביהמ"ש יחליט בסוף שבהם הוא מקבל את עמדת הממונה. התשובה לשאלה היא נדמה לי שלא. מפנה לתקנה לגבי סמכות ההפחתה תקנה 2(3). מדובר על 30% ולא הפחיתו, הפחיתו אבל ב-10% בלבד."

90. עוד נטען "נזכיר שמדובר על שבועיים ממועד הביקורת ולא הודעה רשמית, היינו צריכים להסיק מהביקורת מה לא בסדר מסניף אחד מעובד שחתם. כשביהמ"ש אומר לי שהוא הבין ששנה קודם הייתה ביקורת ובחלוף שנה ביקורת נוספת ורק לאחר הביקורת הנוספת הוטלו העיצומים אני משיבה שבשבועיים לאחר קבלת ההתראה נערכה הביקורת שבין היתר בגינה אנחנו נמצאים פה היום."

91. המשיבה השיבה כלהלן: "היו ביקורות בשנת 2015 ביותר מסניף אחד. בשני סניפים ההתראה נמסרה ב-6/3/16 ובטח שלא לאחר שבועיים אלא לאחר זמן ארוך יותר נעשו ביקורות נוספות ונמצאו אותן הפרות. לכן יש לדחות את הטענה על הסף."

"אני מפנה בהקשר זה לדרישת התשלום מיום 27.11.18. ועל פי תקנות ההפחתה, ומכיוון שלמערכת היו הפרות קודמות, ניתנה הפחתה של עשרה אחוז בלבד, חלף הפחתה של 20% בגין עבר נקי."

כשבית המשפט שואל מתי הייתה הפרה קודמת אני עונה, במהלך הביקורות כשהוצאו למערכת התראות."

92. בשים לב לביקורות שנערכו בשנת 2015 ומתן ההתראה בשנת 2016, לא נמצא יסוד לטענה כי יש חוסר הוגנות כביכול בהפחתה של 10% בלבד בגין העדר הפרות קודמות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

האם המשיבה חרגה מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה לגבי פרק הזמן בו יש למצות אכיפה מנהלית ?

93. המערערת הפנתה להנחיה של היועץ המשפטי לממשלה (נספח 9 להודעת הערעור) שאומרת שצריך לסיים הליך מנהלי בהקדם האפשרי ולכל היותר תוך 6 חודשים מהמועד שבו עבר לממונה המידע.

94. המשיבה הפנתה לסעיף 5 בהנחיה לפיה חריגה ממשכי הזמן אין בה כדי לפגוע בתוקפו של ההליך המינהלי. עוד נטען כי ההנחיה פורסמה ב-18.4.16 ולפחות אחרי אחת מהביקורות שהתרחשו ובגינת הוטל העיצום ולשאר הביקורות הרשות קיבלה החרגה ספציפית מתחולת ההנחיה עליה "ולכן בין כה וכה, בעת הרלוונטית ההנחיה לא חלה על הרשות ולסיים, אם טוענים טענת שיהיו שלא קיימת במקרה הזה, צריך לעשות מאזן נזקים ולהראות כיצד שינתה המערערת מצבה לרעה, המערערת לא הביאה שום ראיה, ולא טענה כי שינתה מצבה לרעה, בעקבות השיהוי לכאורה, ולכן גם טענה זו יש לדחות."

95. המערערת טענה בתגובה "לא טענו טענה פורמלית שכל פעולה הממונה בטלה או חסרת תוקף בגלל חריגה מההנחיה. ההנחיה שימשה לנו אבן בוחן לכך שיש ענין גם ציבורי, אבל גם כלפי הנילון שדברים ייעשו במהירות, ומה היא ההשלכה לענייננו היא המקרה הקודם. אנחנו אומרים שחוסר ההוגנות שהיה צרי לפחות להתבטא בהפחתה משמעותית יותר של העיצום, היא בכך שהם החזיקו שנה שלמה דוח ביקורת ממרץ 2015 עד מרץ 2016.

כשבית המשפט אומר לי, שאני בעצם חוזר על אותה טענה שכבר הושמעה מספר פעמים ומבקש ממני להתייחס למשהו חדש שטרם נאמר, אני אומר, שאכן אנחנו טוענים שיש להפחית את העיצום בגלל חוסר ההוגנות. ואם חברי אומר שלא הראינו שינוי מצב לרעה, שינוי המצב לרעה, שאילו היו אומרים לנו כבר באפריל 2015 או במאי 2015 מה לדעתם לא בסדר אצלנו, לא היה שום ביקורת שלילית ב-2016 וכל ההליך הזה לא היה מתקיים. כשבית המשפט שואל אותי, האם כשבאו אלי וביצעו אצלי ביקורת בפעם הראשונה, הטענה שנשארתי בחלל האוויר, בלי לדעת אם יש או אין בעיה, אני משיב, אכן כן, לצורך כך נועד הנייר שאלה הם תוצאות הביקורת ומהן הפרות לדעתן, לא בחנות אחת כזכור, מדובר ברשת סניפים גדולה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

96. המשיבה דחתה הטענה כי המערערת לא קיבלה ממצאי הביקורת "כשבית המשפט שואל אותי, האם העברנו לידיעת המערערת לאחר הביקורת הראשונה את הממצאים של הביקורת כדי שהיא תוכל לשנות התנהלותה וכיצד העברנו את הממצאים אני עונה: מפנה את אדוני לנספח 2 לתשובה, עמ' 2. זה התשובה שלי. לשאלת בית המשפט למי נמסר דוח הפעולה ומתי אני משיב: אני מתייחס להודעה בדבר הפרה ושנכתבה בתאריך 11.3.15, לסניף מגה ספורט רגבה, במתחם רגבה, אני אומר שהם ידעו, זה הועבר ונמסר לאחמ"ש שהוא חתם על זה. בוודאי לא חיכו להתראה."

97. למרות האמור לעיל, המערערת עמדה על דעתה כי לא קיבלה התראה מספקת: "כאשר חברות ככלל, מקבלים הודעות של התראות, ושולחים לרשות בקשה לביטול הודעה בדבר הפרה, הן נענות כי במידה ויוחלט להטיל עיצום כספי, אי אז יהא באפשרותן להעלות את טענותיהן בפני הרשות, וזה קרה הרבה מאוד פעמים. לא משיבים לגופו של ענין, לא מתווכחים עם הטענות ומביעים עמדתם לגופה. הודעה על הפרה היא הודעה חד צדדית מטעם הרשות, לכאורה אינה מצריכה תשובה. מתייחסת לסניף אחד ומתייחסת לעובדים שהיו בסניף באותו רגע ולמצב עובדתי ברגע נתון לפני 5 שנים כמעט. להודעת הפרה אין אפשרות להשיב ואם חברה תנסה להשיב ולהתווכח עם ההפרה או לבקש להבין אותה היא תענה כי זה לא המקום והזמן ולפיכך אין לראות הודעת הפרה שנכתבה בכתב יד של חוקר ונמסר לעובד זוטרי בסניף כהבאת עמדה מצד הרשות או כמיצוי הליך כזה שמאפשר חלף מתן התראה הטלת עיצום. כשביהמ"ש שואל אותי האם לשיטתי צריך להודיע כוונה לחייב ורק לאחר מכן לבצע ביקורת ולהמשיך את החקירה אחרי שלכאורה הוגש "כתב אישום" אני עונה שהודעה על כוונת חיוב או התראה יש סעיף בחוק שמאפשר חלף הודעה על כוונת חיוב הם הרגע בו נודע לחברה להנהלת החברה ולא בכתב יד על גבי נייר שנמסר לעובד מסוים בסניף מסוים על עמדת הרשות בקשר להפרה."

98. על אף שהמערערת ערבה הטענות זו בזו, ושוב טענה להעדר התראה מספקת, כי הרשות החזיקה אצלה דו"ח ביקורת משנת 2015 עד 2016, בנסיבות העניין, אין להתערב בשיעור ההפחתה.

99. המערערת לא הייתה אמורה להמתין לממצאי הביקורת. מרגע שנערכה הביקורת היה עליה לוודא שעומדת בהוראות החוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

100. בנוסף לכך, שהרשות הוחרגה מהנחיית היועמ"ש, בימ"ש לא מצא שהיה שיהוי באכיפה שמצריך התערבות.

האם למערערת מגיעה הפחתה בגין מניעת הישנות ההפרות ?

101. המערערת ביקשה בהודעת הערעור מבימ"ש לקבוע כי זכאית להפחתה בשיעור של 30% בגין מניעת הישנות ההפרות (סעיפים 133 עד 138).

102. המערערת טענה בדיון כי בעקבות "הביקורות הללו אנחנו שינינו את הדברים. קודם כל המערערת מקפידה לקבל ייעוץ משפטי."

103. המשיבה דחתה הבקשה בנימוק שהמערערת לא צרפה למענה להודעת הכוונה אסמכתאות לאותן פעולות שנקטה המערערת למניעת הישנות ההפרות.

104. המערערת טענה בדיון כי "פירטה אודות פנייתה מיד עם קבלת ההודעה למשרד החתומה מטה (עו"ד סיטון – היועמ"ש של המערערת – ע.ה.). גם על הודעת כוונת החיוב וגם על הודעת הערעור. דהיינו אליי באופן אישי כיועצת משפטית חיצונית של החברה. כפי שצוין במכתב לשם קבלת ייעוץ משפטי שוטף בכלל ובפרט לכל מה שקשור לחוק הגנת הצרכן. בין היתר בעניין ההפרות נשוא הודעת הערעור אלא שהממונה הקשה שלא לצורך וביקש לקבל אסמכתאות לאימות הצהרת החתימה מטה במסגרת בקשת הביטול בנוגע לפעולות שבוצעו. עם כל הכבוד הפעולות מתוארות בסעיף 135 להודעת הערעור בחלקם. מצופה מהממונה לקבל הצהרת עו"ד אשר מצהיר מפורשות על ביצוע פעולה מסוימת. אין בסיס לסבור ועילה גם כי הוצהרה בפניו הצהרה שאיננה אמת. כפי שציננה המערערת מיד עם קבלת ההודעה הח"מ פגשה את מנהלי כל 60 הסניפים של המערערת והעבירה להם השתלמות. אני מבקשת שביהמ"ש יעיין בסעיף 135 ויקבל את גרסתי לעניין זה ולראיה לא נרשמו ולא ידוע ואין טענה בדבר הפרות חוזרות מאז כפי גם שהציג עו"ד יאראק והצהיר לפרוטוקול כי מיד עם קבלת ההודעה תוקן כל הדרוש תיקון על אף המחלוקת בין הצדדים לרבות האמור הכתוב על החשבונות הפנייה כפי שביקש עו"ד יאראק להציג בפני ביהמ"ש."

105. המשיבה ענתה כלהלן: "ההליך המנהלי הסתיים וביהמ"ש בוחן את סבירות ההחלטה המנהלית והנתונים שעמדו בפני הממונה. עם כל הכבוד תצהיר אין כדי ללמד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

או להוות אסמכתאות מספיקות כי אז בכל תיק אנחנו נקבל תצהיר וכשמדובר בסכומי כסף גדולים. כשביהמ"ש שואל אותי מה היו ציפיותי שנכזבו אני משיב שקודם כל הציפיות שלי לא נכזבו כי לא קיבלנו כלום. חבריי כאן לא מקבלים דוחות פעולה. כופרים בכל מה שכתוב בהם ומצפים שאנחנו נקבל את מה שהם כותבים. אני מצפה שחברתי אמרה שהיא עשתה ביקורות.

ציפיתי שהם יראו שההפרות תוקנו. לצורך העניין לשלוח חשבונית חדשה שבה רואים שהמשפטים אשר עלולים להטעות מוסרים ממנה ולא קיימים. להציג לנו את השילוט בבית העסק. או להסיר את השלטים המטעים של מחיר אליטל ושל שתי זוגות במחיר סופי אחד. אם חברתי אומרת שהיא עשתה השתלמות למנהלי הסניפים אז בבקשה שתתכבד ותציג את זה לממונה. בתיקים אחרים לאחר השתלמות שהעובדים עוברים הם חותמים על תצהיר שהם עברו השתלמות על הוראות חוק הגנת הצרכן."

106. לאחר שבימ"ש בחן הטענות, הוא מצא כי לא הועמדה תשתית עובדתית מספקת המצדיקה מתן הפטור ואין די בטענה של היועצת המשפטית בסעיף 135 להודעת הערעור כי העבירה "השתלמות בת מספר מפגשים" ללא כל תיעוד של המסמכים שחולקו באותה השתלמות, הזימון להשתלמות ועוד. חשוב מכך, אין תיעוד של תיקון הליקויים, אשר על כן, ביהמ"ש דוחה הטענה לזכאות לפטור בגין מניעת הישנות ההפרות.

סוף דבר

107. אשר על כן, סיכום העיצומים שאושרו הינו כלהלן :

סניף כפר סבא :

- בגין הפניית לקוח לברור שיעור ההנחה, שני עיצומים, סה"כ סך של 66,000 ₪.

- בגין הצגת מוצרים בתפזורת, שלושה עיצומים, סה"כ סך של 99,000 ₪.

סניף ראשון לציון :

- בגין הפניית לקוח לברור שיעור הנחה, שני עיצומים, סה"כ סך של 66,000 ₪.

- בגין שלט עם תוכן מטעה בעניין מדיניות החזרת מוצרים, עיצום אחד בסך של 67,500 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 19-01-24592 א.מ. ג"י. אס. ספורט טרדינג בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

בכל אחד משלושת הסניפים (לרבות אילת) עיצום אחד בכל סניף, בסך של 67,500
₪ כ"א, בגין הטעיה בסרט קופה, סה"כ סך של 202,500 ₪.

108. בימ"ש דוחה הבקשות לתוספת פטורים, מעבר להפחתה של עשרה אחוזים
שהמשיבה העניקה עובר להגשת הערעור.

109. סך כל העיצומים עומד על סך של 501,500 ₪. לכן, לאחר הפחתה של עשרה
אחוזים, אושר חיוב בסך של 451,350 ₪.

110. בשים לב לכך שבימ"ש דחה מרבית טענות הערעור ואישר החיוב כמעט במלואו,
המערערת תשלם למשיבה שכ"ט ב"כ בסך של 25,000 ₪ צמודים בתוספת ריבית כדין
ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט